

Udskriftsdato: lørdag den 13. juni 2026

AFG nr 10182 af 27/02/2014 (Gældende)

Beskatning af medarbejders spisning på arbejde - kantineordning

---

Ministerium: Skatte- og Vækstministeriet

Journalnummer: 14-4614617

Beskatning af medarbejders spising på arbejde - kantineordning

Skatterådet afviser, at ansatte bestyrere med bolig på arbejdspladsen kan anvende SKATs vejledende mindstesatser for værdiansættelse af privat forbrug af virksomhedens forskellige varegrupper. Samtidig bekræfter Skatterådet, at bestyrere uden bolig på arbejdspladsen efter de konkrete omstændigheder er omfattet af de vejledende satser for kantineordninger (SKM2010. 162. SKAT).

Skatterådesmøde 27. februar 2014 - SKM2015. 506. SR

vSpørgsmål

1. Kan SKAT bekræfte, at de varer, som bestyrerne udtager til egen husstand, skal værdiansættes til markedsværdien efter ligningslovens § 16?
2. Hvis SKAT besvarer spørgsmål 1 med ja, kan SKAT da bekræfte, at værdiansættelsen til markedsværdi for fri kost/udtag af varer til husstanden - i de konkrete tilfælde - kan ske med udgangspunkt *SKATs vejledende mindstesatser for værdiansættelse af privat forbrug af virksomhedens forskellige varegrupper* (for 2014 offentliggjort som SKM2013. 799. SKAT)?
3. Hvis der svares ja til spørgsmål 2, kan SKAT da bekræfte, at der ved betaling af markedsværdien for fri kost/udtag af varer til husstanden kan tages hensyn til manglende varegrupper, børns alder mv. (nedsat forbrugsenhed) som angivet i SKAT-meddelelsen?
4. Hvis spørgsmål 1 besvares med et nej, kan SKAT da bekræfte, at markedsværdien for fri kost/udtag af varer til husstanden kan fastsættes skønsmæssigt under hensyntagen til blandt andet manglende varegrupper og børns alder mv.?
5. Kan SKAT bekræfte, at bestyrerne, der ikke har den private bolig integreret i samme ejendom som virksomheden drives fra, kan benytte satserne for egen betaling som angivet i styresignalet SKM2010. 162. SKAT?

Svar:

1. Ja
2. Nej
3. Bortfalder
4. Bortfalder
5. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger er en erhvervsdrivende fond, der ejer og driver en række opholdssteder for en bestemt person/erhvervsgruppe. Alle ansatte bestyrere af disse opholdssteder er fastansatte og har bolig til rådighed (bo-pælspligt). Bestyrerne bor sammen med deres familie i boligen. Som udgangspunkt er boligen integreret i samme ejendom som hvorfra opholdsstedet drives. Enkelte bestyrere har dog egen særskilt bolig til rådighed. For bolig til rådighed betaler alle bestyrerne med beskattede midler markedsleje til fonden. Ved fastsættelse af forbrug af el, vand og varme for disse bestyrerboliger - uden egne særskilte målere - benyttes anvisningerne om skønsmæssigt forbrug som angivet i SKM2013. 799. SKAT .

Bestyrerne og deres familie har adgang til kost og udtag af fødevarer til bl.a. egen tilberedning på arbejdspladsen. Det er ikke muligt præcis at registrere værdien af kost og udtag af fødevarer, og selv en delvis registrering giver ingen mening. For eksempel er det ikke sandsynligt, at bestyreren og dennes familie, samtidig med at de laver mad til brugere af opholdsstedet, separat laver mad til egen familie. Laver familien egen mad, kan det ske i opholdsstedets køkken eller i eget køkken. Det er heller ikke muligt til hver en tid at observere, når børn i familien udtager madvarer. Som eksempler på udtag til privatforbrug er børn, der tager et glas mælk, at der skæres 4 skiver agurk til frokosten, eller at børn tager et knækbrød etc. Der er altså ikke kun tale om forbrug af egentlige måltider, men også alt det "løse" forbrug, som ikke er muligt at registrere minutiøst med henblik på værdiansættelse.

I den forbindelse er det også væsentlig at fastslå, at arbejdsgiver/spørger ikke fysisk er til stede på de enkelte arbejdspladser og derfor ikke kan udføre kontrol med udtag. Spørger kan alene på overordnet plan vurdere eventuelle markante afvigelser i forhold til sædvanlige indkøb.

Bestyrerne betaler - med beskattede midler - derfor en skønnet markedspris til spørger for husstandens forbrug af kost og udtag af fødevarer. Som udgangspunkt for markedsprisen benyttes de vejledende mindstesatser, som SKAT har fastsat for handlendes forbrug af egne varer, senest i SKAT-meddelelse, SKM2013. 799. SKAT (indkomståret 2014). Betaling efter satserne er dog justeret for varegrupper, der ikke føres (eksempelvis alkoholiske drikkevarer, planter, blomster, aviser og toiletartikler mv.). Der føres ikke varegrupper ud over de nævnte i SKM2013. 799. SKAT, der kan udtages af bestyreren. Ved fastsættelse af betalingen, er satserne tillagt moms.

Det skal bemærkes, at der i håndbog for bestyrerne er beskrevet, hvilke varer der ikke må føres, og hvilke varer bestyrerne skal afregne til indkøbspris. Der praktiseres i øvrigt en spartansk tilgang til hvilke varer, der må udtages til privat forbrug. Der er i denne situation altså ikke tale om, at der kan hjemtages varer af luksuriøs karakter, som man så ønsker en lempelig beskatning af. Efter interne regler sker forbrug til familiefester for egen privat regning. Vin og øl er ikke omfattet af sortimentet og indgår derfor ikke i bestyrernes udtag af varer.

Der betales særskilt for eventuelt faktiske tobaksforbrug.

Markedsværdien for ægtefælle og børn i husstanden opgøres og betales efter anvisningen i SKAT-meddelelsen.

Det er som udgangspunkt bestyreren og dennes familie, der selv står for tilberedning af maden.

Spørger ønsker en bekræftelse på, at den anvendte fremgangsmåde til at fastsætte værdien og betalingen af husstandens forbrug skønsmæssigt, kan accepteres af SKAT. Anmodning om bindende svar beror på bestyrernes og spørgers fælles ønske om at have et så sikkert grundlag for bestyrernes betaling af udtag af varer som muligt.

Det er spørgers klare opfattelse, at bestyrernes situation er sammenlignelig med handlende (herunder restauratører), der udtager egne varer til privat forbrug. Anvisningerne i SKM2013. 799. SKAT ønskes derfor anvendt ved fastsættelse af bestyrernes betaling for husstandens forbrug. Samtidig sikres et mere ensartet og overskueligt regelsæt for alle bestyreres egenbetaling. Yderligere sikres en årlig regulering af taksterne og dermed bestyrernes betaling.

Tre bestyrere bor i bolig uden for arbejdspladsen. Disse bestyrere har alene adgang til kost under deres vagter - sædvanligvis svarende til et hovedmåltid pr. vagt. I forskudte vagter kan der være to hovedmåltider i vagtperioden. Disse bestyrere betaler for deres måltider (træk på lønseddel efter skat) i henhold til

SKM2010. 162. SKAT. Bestyrerne har ikke adgang til at udtage egne varer. Ud over bestyrerne er der også andet personale, der på tilsvarende vis betaler for et hovedmåltid - eventuelt to - pr. vagt.

Den mad bestyrerne får på deres vagter er den samme mad, som sælges til brugerne af opholdsstedet. Der er sædvanligvis en "dagens ret", som typisk er almindelig, solid dansk mad, "som vor mor lavede den", og som efterspørges i stor stil. Uden for åbningstid er det mad, der tilbydes personalet også en "dagens ret", der typisk består af almindelig varm, dansk mad, alternativt frokostbord (brød og pålæg) som i et hjemligt miljø.

Prisen, som brugerne betaler for dagens ret varierer en smule, alt efter hvad der er på menuen, men prisen ligger typisk på 45-55 kr. for en varm ret (ekskl. drikkevarer). Frokost er typisk en smule billigere.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Værdien af fri kost og udtag af varer til privat brug er skattepligtig. Det følger af statsskattelovens § 4. Da bestyrerne er ansatte, er det vores opfattelse, at ligningslovens § 16 finder anvendelse.

Ligningslovens § 16, stk. 1, 1. punktum: Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt.

Videre følger af ligningslovens § 16, stk. 3, 1. punktum: Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, med mindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel.

Betaler bestyreren - med beskattede midler - således for kost og andet forbrug af egne varer, et beløb, der antages at svare til hvad det måtte koste bestyreren at erhverve tilsvarende goder i fri handel, skal der ikke ske beskatning.

SKM2013. 799. SKAT omhandler som udgangspunkt handlendes forbrug af egne varer. Vi antager dog, at anvisningen kan benyttes i sammenlignelige tilfælde. Det er næppe hensigten, at der ved fastsættelse af den skønnede markedsværdi for kost og udtag af varer skal være forskel i, om man er selvstændig handlende eller lønansat med tilsvarende arbejdsvilkår for kost og udtag af varer til eget forbrug.

Det er særdeles u hensigtsmæssigt for spørger og bestyrerne, såfremt værdiansættelsen ikke kan ske på et nogenlunde sikkert grundlag. Skal værdiansættelsen foretages på baggrund af en registrering af det faktiske forbrug, bliver det en urealistisk opgave for spørger.

Det er umiddelbart vores opfattelse, at kantinemodellen (15 kr./20 kr. pr. standardmåltid) som angivet i SKM2010. 162. SKAT ikke kan finde anvendelse for de bestyrere, der bor på hjemmene. Ud over adgang til kost for bestyreren er der også adgang til kost for den samlede familie og mulighed for udtag af andre varegrupper til husstanden. Den situation er ikke medtaget i SKM2010. 162. SKAT.

Kantinemodellen kan dog benyttes, når det alene er den ansatte, der har adgang til måltider under kantinelignende vilkår.

Det er tillige vores opfattelse, at bekendtgørelse nr. 1286 af 12/11/2013 om værdiansættelse af fri kost og logi (medhjælpere ved landbrug m.v., hushjælp og sygehuspersonale med fri bolig og kost på ansættelsesstedet) ikke kan finde anvendelse. Personkredsen og ansættelsesforholdene i bekendtgørelsen er ikke sammenlignelig med forholdene for bestyrerne af hjemmene. Dertil kommer, at bekendtgørelsen ikke omfatter øvrige personer i husstanden og muligheden for udtag af andre varegrupper.

Samlet set er det således vores opfattelse, at en betaling/værdiansættelse der tager udgangspunkt i anvisningerne i SKM2013. 799. SKAT, giver den mest retvisende værdi ved fastsættelse af bestyrerens betaling til spørger.

For ansatte, der alene har adgang til at indtage enkelte hovedmåltider på hjemmene, er det vores opfattelse, at SKM2010. 162. SKAT finder anvendelse.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at de varer, som bestyreren af opholdsstedet udtager til egen husstand, kan værdiansættes til markedsværdien efter ligningslovens § 16.

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 4 om skattepligt af formuegoder:

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f.eks.:

[...]

c. af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Embedsbolig, Naturalydelse, Emolumenter, Kontorholdsgodtgørelse (med Hensyn til Kontorudgifter jfr. § 6b.), samt Pension, Ventepenge, Gaver (jfr. dog herved Bestemmelsen i § 5b.), Understøttelser, Klosterhævning, Livrente, Overlevelsensrente, Aftægt og deslige;

Ligningslovens § 16, der præciserer værdiansættelse for personalegoder:

Stk. 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes [...] efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder; jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser.

[...]

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel.

Begrundelse

Fri kost og udtag af varer til privat forbrug er et skattepligtigt formuegode. Det følger af statsskattelovens § 4.

Ligningslovens § 16 omfatter alle formuegoder, der "modtages som led i et ansættelsesforhold". Det fremgår af de faktiske oplysninger, at bestyrerne er ansatte af spørger og de omhandlede formuegoder, som de udtager til egen husstand, får de som led i deres ansættelse. De er derfor omfattet af ligningslovens § 16.

Af ligningslovens § 16, stk. 3, fremgår det, at værdien af sådanne formuegoder, som den ansatte får, skal værdiansættes til hvad, " ... *det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel*" - Dvs. markedsværdien.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at værdiansættelsen til markedsværdi for fri kost/udtag af varer til husstanden kan ske med udgangspunkt i *SKATs vejledende mindstesatser for værdiansættelse af privat forbrug af virksomhedens forskellige varegrupper*.

Praksis

SKATs vejledende mindstesatser for værdiansættelse af privat forbrug af virksomhedens forskellige varegrupper er beskrevet i Den juridiske vejledning (2014-2), afsnit C. C. 2.1.4.2, hvor følgende fremgår:

Beskrivelse af satserne

SKAT fastsætter hvert år på baggrund af tal fra bl.a. Danmarks Statistik de såkaldt vejledende mindstesatser for forskellige varegrupper. Det gælder dels handlendes varer, der ansættes til en pengeværdi, dels vand og forskellige energityper til bl.a. opvarmning, der ansættes til et gennemsnitligt forbrug, hvis andel af det samlede forbrug på den måde udgør en værdi. Den sidste type forekommer både i handels- og produktionsvirksomheder. Disse satser offentliggøres i en SKAT-meddelelse i slutningen af det år, der ligger umiddelbart forud for det år, satserne skal gælde for.

Virningen af det vejledende aspekt viste i SKM2005. 362. LSR, hvor det private vareudtag ikke omfattede værdien af tobak, fordi den selvstændige ikke var ryger, selv om virksomheden handlede med tobak. Se afsnittet om de aktuelle vejledende mindstesatser for forskellige varegrupper nedenfor.

At der er tale om mindstesatser betyder, at SKAT efter konkret vurdering kan værdiansætte en virksomhedsejers private udtag af fx tobak, til fx det dobbelte, hvis det er oplyst, at den pågældende er storryger.

Begrundelse for satserne

En selvstændigt erhvervsdrivende skal bogføre sit private udtag af varer fra lageret løbende, og hvis han eller hun har undladt at opfylde denne pligt, skal værdien af det private udtag ansættes skønmæssigt og tillægges den selvstændiges skattepligtige indkomst. Se C. C. 2.1.4.1 om opgørelse af det private forbrug af varer fra virksomheden.

For at lette både forbrugsopgørelsen og værdiansættelsen samt gøre begge ensartede og forudsigelige har SKAT dels for handlende og dels for erhvervsdrivende fastsat vejledende mindstesatser på et gennemsnitligt forbrug af henholdsvis almindelige husholdningsvarer og af elektricitet, vand og varme.

Hvis den selvstændige driver virksomhed med varer og produkter, hvor der ikke er fastsat vejledende mindstesatser, skal værdien af det private udtag foretages efter et skøn, som tager udgangspunkt i indkøbsprisen med tillæg af eventuelle produktionsomkostninger, men uden tillæg af normal fortjeneste.

Begrundelse

I beskrivelsen af *SKATs vejledende mindstesatser for værdiansættelse af privat forbrug af virksomhedens forskellige varegrupper* står der bl.a. i Den juridiske vejledning, afsnit C. C. 2.1.4.2:

En selvstændigt erhvervsdrivende skal bogføre sit private udtag af varer fra lageret løbende, og hvis han eller hun har undladt at opfylde denne pligt, skal værdien af det private udtag ansættes skønsmæssigt og tillægges den selvstændiges skattepligtige indkomst. [...]

For at lette både forbrugsopgørelsen og værdiansættelsen samt gøre begge ensartede og forudsigelige har SKAT dels for handlende og dels for erhvervsdrivende fastsat vejledende mindstesatser på et gennemsnitligt forbrug af henholdsvis almindelige husholdningsvarer og af elektricitet, vand og varme.

Det fremgår således, at de vejledende mindstesatser er særregler, der finder anvendelse i tilfælde, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende ikke har overholdt sin pligt til at bogføre sit udtag af varer korrekt. Når en selvstændigt erhvervsdrivende udtager varer til sit eget private forbrug skal dette som udgangspunkt bogføres præcist, således at virksomheden ikke får fradrag for den selvstændigt erhvervsdrivendes private udgifter.

Hvis der ikke er sket korrekt bogføring, sker værdiansættelsen af vareudtaget med udgangspunkt i de vejledende mindstesatser. Det er videre beskrevet i samme afsnit i Den juridiske vejledning (C. C. 2.1.4.2), at satserne ikke er faste værdier, men et udgangspunkt for et samlet skøn:

At der er tale om mindstesatser betyder, at SKAT efter konkret vurdering kan værdiansætte en virksomhedsejers private udtag af fx tobak, til fx det dobbelte, hvis det er oplyst, at den pågældende er storryger.

På baggrund af beskrivelsen i Den juridiske vejledning afsnit C. C. 2.1.4.2 konkluderer SKAT, at de vejledende mindstesatser er særregler, der for det første er lavet med henblik på selvstændigt erhvervsdrivende; for det andet kun finder anvendelse i tilfælde, hvor bogføringspligten ikke er overholdt; og for det tredje kun er at anse som et udgangspunkt for en samlet skønsmæssig vurdering.

Spørgers repræsentant anfører, at "*bestyrernes situation er sammenlignelig med handlende (herunder restauratører), der udtager egne varer til privat forbrug*". Selvom bestyrernes situationer er sammenlignelig med visse handlendes (selvstændigt erhvervsdrivendes) situation, er de vejledende mindstesatser, som det fremgår, ikke satser, som man kan vælge at bruge. Det er derimod satser, der kan anvendes, når bogføringspligten ikke er overholdt.

De vejledende mindstesatser er derfor ikke satser, der kan bruges generelt til at værdiansætte privatforbrug for ansatte bestyrere, der udtager forskellige varer fra arbejdsgivers lager, som beskrevet under de faktiske forhold.

SKAT er enig i, at forholdene for de bestyrere, der bor med deres familie på arbejdspladsen, ikke er sammenlignelige med den personkreds og de ansættelsesforhold, der er beskrevet i bekendtgørelse nr. 1286 af 12/11/2013 om fri kost og logi. Denne bekendtgørelse kan derfor ikke finde anvendelse.

SKAT kan vejledende udtale, at der ikke er faste satser for, hvordan et udtag af varer som beskrevet kan værdiansættes samlet. Værdiansættelsen af bestyrernes private forbrug bør derfor være en så præcis opgørelse som mulig over det faktiske forbrug. Afhængig af de konkrete forhold kan det være nødvendigt at foretage en skønsmæssig vurdering af værdien. SKAT bemærker i den forbindelse, at arbejdsgiveren, for at overholde sin indberetningspligt, må indrette forholdene således, at området for den skønsmæssige ansættelse minimeres. Der er indberetningspligt for personalegoder efter bekendtgørelse nr. 1148 af 26. september 2013 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "nej".

Spørgsmål 3

SKAT har indstillet, at der svares "nej" til spørgsmål 2, hvorefter spørgsmål 3 bortfalder.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med " Bortfalder, jf. svaret på spørgsmål 2."

Spørgsmål 4

SKAT har indstillet, at der svares "ja" til spørgsmål 1, hvorefter spørgsmål 4 bortfalder.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 4 besvares med " Bortfalder, jf. svaret på spørgsmål 1."

Spørgsmål 5

Det ønskes bekræftet, at bestyrerne, der ikke har den private bolig integreret i samme ejendom, som virksomheden drives fra, kan benytte satserne for egenbetaling som angivet i styresignalet SKM2010. 162. SKAT.

Praksis

Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.12.1:

[...] Ved kantineordninger betales maden med beskattede midler i modsætning til fri kost, hvor kosten indgår som en naturlig del af lønnen.

Det er fast praksis efter statsskatteloven, at goder uden væsentlig økonomisk værdi, der kun er til rådighed på arbejdspladsen som led i almindelig personalepleje, som fx kaffe-, kantine- og kunstordninger eller lignende, ikke beskattes. Se cir. nr. 72 af 17/04/1996, pkt. 12.4.2 og Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.5.

SKM2010. 162. SKAT:

Kantinetilskud af forholdsvis begrænset omfang, som arbejdsgiveren yder til almindelige kantineordninger, der kun er til rådighed på arbejdspladsen, og hvor tilskuddet ydes som led i almindelig personalepleje, er ikke som omfattet af ligningslovens § 16.

Hvis kantinen serverer almindelig gængs standardmad og -drikke, kan godet betragtes som uden væsentlig værdi, så der ikke er noget at beskatte, hvis medarbejderen betaler følgende beløb for maden:

- Et standardmåltid excl. drikkevarer: 15 kr.
- Et standardmåltid incl. drikkevarer: 20 kr.

Ved et standardmåltid forstås fx typisk 3 almindelige stk. mad f.s.v. angår smørrebrød. Indtages der kun ét stk. almindeligt smørrebrød, reduceres den vejledende pris for maden tilsvarende. Almindelige varme og lune retter betragtes normalt som standardmåltider.

Er der tale om luksusmad og ikke almindelig gængs mad, kan de vejledende satser ikke bruges.

SKM2011. 103. SR:

Skatterådet bekræftede, at virksomhedens medarbejdere ikke blev beskattet af det tilskud, som virksomheden ydede til kantineordningen. Prisen for en kuvert var 56,00 kr. inkl. moms. Medarbejderne betalt 28,00 kr. pr. hverdag., dvs. 560,00 kr. pr. måned, som blev trukket over lønnen, mens virksomheden betalte de resterende 28,00 kr.

SKM2011. 556. SR:

En virksomhed tilbød personalet et måltid bestående af mad og drikke fra forretningens sortiment mod et løntræk efter skat på 20,00 kr. pr. måltid.

Skatterådet fandt, at de vejledende værdier, som nævnt i SKM2010. 162. SKAT kun gælder i situationer, hvor arbejdsgiver yder tilskud til en kantineordning.

Skatterådet fandt derfor, at en eventuelt beskatning af de ansattes måltider, skulle afgøres i overensstemmelse med reglen i ligningslovens § 16, stk. 3 eller i henhold til reglerne i bekendtgørelse nr. 1278 af 6. november 2010, og beskattes med forskellen mellem det betalte og bekendtgørelsens sats, som på daværende tidspunkt var på 35,00 kr. for et måltid.

Begrundelse

Tre bestyrere har ikke bolig på arbejdspladsen. Disse tre bestyrere har ikke mulighed for at udtage varer til privatforbrug i egen husstand, men har sædvanligvis et hovedmåltid - eventuelt to - pr. vagt. De betaler for kosten efter de priser, der er angivet i SKM2010. 162. SKAT: Dvs. for et standardmåltid uden drikkevarer betaler de 15 kr. og med drikkevarer, betaler de 20 kr.

Det er oplyst, at den mad bestyrerne spiser, når de er på vagt, er det samme som hjemmets beboere kan købe. Prisen beboerne betaler ligger typisk på 45-55 kr. for en varm ret (ekskl. drikkevarer). Frokost er typisk en smule billigere.

Udgangspunkter er, at bestyrerne er ansatte og derfor omfattet af ligningslovens § 16. Tilskuddet til kantinemaden kan dog være omfattet af personaleplejefritagelsen, som beskrevet i styresignalet SKM2010. 162. SKAT, hvilket indebærer, at maden ikke skal beskattes efter ligningslovens § 16.

I det nævnte styresignal er angivet nogle mindstepriser for almindelig gængs kantine mad på arbejdspladsen. Sammenfattet kan betingelserne, der fremgår af styrersignalet, opstilles i tre punkter:

1. Maden er kun til rådighed på arbejdspladsen, som led i almindelig personalepleje.
2. Der er tale om en kantineordning, hvor der serveres almindelig gængs standardmad.
3. Arbejdsgiver yder et tilskud til maden af forholdsvis begrænset omfang.

Ad 1)

Ud fra det oplyste er maden kun til rådighed på arbejdspladsen for de ansatte, der er på vagt. Det kan dermed siges at være led i almindelig personalepleje.

Ad 2)

Begrebet "kantineordning" er ikke fast defineret, men af Den juridiske vejledning og praksis på området fremgår det, at maden ikke må være bestilt til den enkelte medarbejder. Der skal derimod være tale om, at der bliver produceret mad til et fast antal måltider eller en fast mængde, uden at der tages højde for antallet af medarbejdere, der er på arbejde den pågældende dag. Se SKM2011. 556. SR og Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.12.3.

Det fremgår af oplysningerne i den foreliggende sag, at maden primært er lavet til brugerne. Bestyrerne og de øvrige medarbejdere, der spiser under deres vagt, kan derfor ikke bestille bestemte retter, men kan vælge at spise det, der er på menuen den pågældende dag. Dette gælder både i og uden for den åbningstid, hvor brugerne kan købe maden. De ansatte kan derfor siges, at have adgang til måltider under kantinelignende vilkår.

Ud fra det oplyste består måltiderne i enten varm mad, lune retter eller brød med pålæg. Bedømt ud fra den pris som brugerne betaler (45-55 kr. - til frokost lidt mindre) vurderer SKAT, at der ikke er tale om luksus-mad, men almindelig gængs standardmad.

Ud fra en samlet konkret vurdering er det SKATs opfattelse, at ordningen har karakter af en kantineordning for de ansatte bestyrere og der serveres almindelig gængs standardmad.

Ad 3)

Bestyrernes betaling for maden svarer til de vejledende satser i SKM2010. 162. SKAT. Som allerede nævnt indikerer den pris, som brugerne betaler for samme mad, at der ikke er tale om luksusmad. Det må på den baggrund konkluderes, at arbejdsgivers tilskud til maden er af forholdsvis begrænset omfang. Tilskuddets niveau svarer til det, der blev accepteret i SKM2011. 103. SR.

Hjemlen til skattefriheden for mindre tilskud til kantineordninger i form af de vejledende satser (SKM2010. 162. SKAT) er personaleplejefritagelsen. Denne fritagelse omfatter kun personalegoder *uden væsentlig økonomisk værdi*. Hvis de ansatte fast hver arbejdsdag spiser mere end et måltid, vil det samlede økonomiske tilskud til kantinemad efter SKATs opfattelse ikke kunne betegnes som "uden væsentlig økonomisk værdi".

I den foreliggende sag er der dog ikke tale om to måltider fast. Der er derimod ud fra det oplyste, et dagligt hovedmåltid og til tider to, afhængig af vagtens placering på døgnet. Efter SKATs opfattelse kan dette godt rummes inden for rammerne af personaleplejefritagelsen.

Samlet er det SKATs opfattelse at arbejdsgiverens tilskud til maden er af forholdsvis begrænset omfang og til en kantineordning, der serverer almindelig gængs kantinemad, der kun er til rådighed på arbejdspladsen, som led i almindelige personalepleje.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.